

1988. GADA 18. NOVEMBRĪ VALKĀ VIRS KULTŪRAS NAMA PACELĀ SARKANBALTSARKANO KAROGU

Tā ir tautas sirdsapziņa

Katrai tautai ir savs svētvietums, sava svēta stunda, sava svēta dziesma, savas mācības, apliecināšanas krāsas, savs svētais patris. Vai tā būtu kaļnieku tauta ar debeszilnē sastingšolo un apbrīnīto klints ērgli, vai igauņi — ar beidzēju, vai mēs ar savu baltu cēlāju Caur šim vērtībam tauta dzīvi uztur savu dveseli. Un, ja tā ir dzīva, tad dzīva ir pati tauta. Svētumu var aizlielt, bet nevar izdzēst no ļaudis atmiņas. Nevar izdzēst un uzspiekt tauta pati atmiņas, nepieņems, tāpat kā savas dveseļes atfatsanā tā nekad nav ļūgusi, lai kāds ūtu pa priekšu un rādītu ceļu. Mūsu netaujai latviešu tautai tas ir gan rādīts, gan daudzus gadus tā uzspiestas ādas, vērtības, ar kurām autori, tauti birokrātiska aparāta celvēdi vulgarizējusi gan visas mūsu daudz nacionālās valsts sociāls.

Katram tautai ir savs svētvietums, sava svēta stunda, sava svēta dziesma, savas mācības, apliecināšanas krāsas, savs svētais patris. Vai tā būtu kaļnieku tauta ar debeszilnē sastingšolo un apbrīnīto klints ērgli, vai igauņi — ar beidzēju, vai mēs ar savu baltu cēlāju Caur šim vērtībam tauta dzīvi uztur savu dveseli. Un, ja tā ir dzīva, tad dzīva ir pati tauta. Svētumu var aizlielt, bet nevar izdzēst no ļaudis atmiņas. Nevar izdzēst un uzspiekt tauta pati atmiņas, nepieņems, tāpat kā savas dveseļes atfatsanā tā nekad nav ļūgusi, lai kāds ūtu pa priekšu un rādītu ceļu. Mūsu netaujai latviešu tautai tas ir gan rādīts, gan daudzus gadus tā uzspiestas ādas, vērtības, ar kurām autori, tauti birokrātiska aparāta celvēdi vulgarizējusi gan visas mūsu daudz nacionālās valsts sociāls.

Katram tautai ir savs svētvietums, sava svēta stunda, sava svēta dziesma, savas mācības, apliecināšanas krāsas, savs svētais patris. Vai tā būtu kaļnieku tauta ar debeszilnē sastingšolo un apbrīnīto klints ērgli, vai igauņi — ar beidzēju, vai mēs ar savu baltu cēlāju Caur šim vērtībam tauta dzīvi uztur savu dveseli. Un, ja tā ir dzīva, tad dzīva ir pati tauta. Svētumu var aizlielt, bet nevar izdzēst no ļaudis atmiņas. Nevar izdzēst un uzspiekt tauta pati atmiņas, nepieņems, tāpat kā savas dveseļes atfatsanā tā nekad nav ļūgusi, lai kāds ūtu pa priekšu un rādītu ceļu. Mūsu netaujai latviešu tautai tas ir gan rādīts, gan daudzus gadus tā uzspiestas ādas, vērtības, ar kurām autori, tauti birokrātiska aparāta celvēdi vulgarizējusi gan visas mūsu daudz nacionālās valsts sociāls.

Katram tautai ir savs svētvietums, sava svēta stunda, sava svēta dziesma, savas mācības, apliecināšanas krāsas, savs svētais patris. Vai tā būtu kaļnieku tauta ar debeszilnē sastingšolo un apbrīnīto klints ērgli, vai igauņi — ar beidzēju, vai mēs ar savu baltu cēlāju Caur šim vērtībam tauta dzīvi uztur savu dveseli. Un, ja tā ir dzīva, tad dzīva ir pati tauta. Svētumu var aizlielt, bet nevar izdzēst no ļaudis atmiņas. Nevar izdzēst un uzspiekt tauta pati atmiņas, nepieņems, tāpat kā savas dveseļes atfatsanā tā nekad nav ļūgusi, lai kāds ūtu pa priekšu un rādītu ceļu. Mūsu netaujai latviešu tautai tas ir gan rādīts, gan daudzus gadus tā uzspiestas ādas, vērtības, ar kurām autori, tauti birokrātiska aparāta celvēdi vulgarizējusi gan visas mūsu daudz nacionālās valsts sociāls.

18. novembris

*18. novembris
1988. gada 18. novembris
1988. gada 18. novembris*

*18. novembris
1988. gada 18. novembris
1988. gada 18. novembris*

*18. novembris
1988. gada 18. novembris
1988. gada 18. novembris*

*18. novembris
1988. gada 18. novembris
1988. gada 18. novembris*

Latvijas Tautas Fronte

Latvijas Tautas Fronte

Darba Karogs, 1988, 8. dec.

Valkas pilsētas Tautas deputātu padomes IZPILDKOMITEJAS LĒMUMS Nr. 44 par latviešu tautas kultūrvēsturiskā simbola — sarkanbaltsarkanā karoga — pacelšanu Valkas pilsētā. Valkā, 1988. gada 14. novembrī

Valkas pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomiteja, izskatot Latvijas Tautas frontes Valkas rajona organizācijas koordinācijas centra iesniegtu par atļauju 1988. gada 18. novembrī pacelt uz mūžīgiem laikiem virs kultūras nama latviešu tautas kultūrvēsturiskā simbola — sarkanbaltsarkano karogu un sākotnēji ar Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija dekretu «Par latviešu tautas kultūrvēsturiskā simbolika», nolēm:

1. Neiebilst pret latviešu tautas kultūrvēsturiskā simbola — sarkanbaltsarkano karoga — pacelšanu 1988. gada 18. novembrī uz mūžīgiem laikiem Valkas pilsētā virs kultūras nama.
2. Uzlikt par pienākumu Latvijas Tautas frontes Valkas rajona organizācijas koordinācijas centram rūpēties par kultūrvēsturiskā simbolika saglabāšanu un savlaicīgu atjaunošanu.

Izpildkomitejas priekšsēdētāja I. Laganovska
Sekretāre Dz. Vale

Darba Karogs, 1988, 17. nov.